Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/40/EØF

af 19. maj 1992

om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza

(EFT L 167 af 22.6.1992, s. 1)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 806/2003 af 14. april 2003	L 122	1	16.5.2003

Ændret ved:

►**A1**	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Akt vedrørende vilkårene for Den Tjekkiske Republiks, Republikken Estlands, Republikken Cyperns, Republikken Letlands, Republikken Litauens, Republikken Ungarns, Republikken Maltas, Republikken Polens, Republikken Sloveniens og Den Slovakiske Republiks tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/40/EØF

af 19. maj 1992

om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og ud fra følgende betragtninger:

Fjerkræ er opført på listen over varer i Traktatens bilag II; salg af fjerkræ er en vigtig indkomstkilde for landbrugsbefolkningen;

det er nødvendigt, at der fastsættes fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af udbrud af højpatogen aviær influenza, der er forårsaget af et influenzavirus med specifikke egenskaber, i det følgende benævnt »aviær influenza«, for at fastholde situationen i fjerkræsektoren i medlemsstaterne og bidrage til at beskytte dyresundheden i Fællesskabet;

et udbrud af aviær influenza kan hurtigt antage epizootisk karakter med en sådan dødelighed og sådanne forstyrrelser til følge, at den risikerer at gøre fjerkræhold som helhed væsentligt mindre rentabelt;

der skal træffes foranstaltninger, så snart der er mistanke om, at sygdommen forekommer, således at den straks kan bekæmpes effektivt, når forekomsten er bekræftet;

det er nødvendigt at undgå, at sygdommen breder sig, når den er brudt ud, og at forebygge dette ved at føre nøje tilsyn med overførsler af dyr og anvendelse af produkter, som kan tænkes at være inficeret, og ved eventuelt at vaccinere;

sygdommen skal diagnosticeres i ansvarlige laboratoriers regi, og deres arbejde skal samordnes af et EF-referencelaboratorium;

fælles foranstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza danner grundlaget for bevarelsen af en ensartet dyresundhedsstatus;

artikel 3 i Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ([4]) finder anvendelse i tilfælde af udbrud af aviær influenza;

det bør overlades til Kommissionen at træffe de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Ved dette direktiv fastsættes der fællesskabsbekæmpelsesforanstaltninger, der skal anvendes ved udbrud af aviær influenza inden for fjerkræavl, jf. dog fællesskabsbestemmelserne om samhandelen mellem medlemsstaterne.

Dette direktiv finder ikke anvendelse, hvis der opdages aviær influenza blandt andre fugle; i så fald meddeler vedkommende medlemsstat imidlertid Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet.

([1]) EFT nr. C 231 af 5. 9. 1991, s. 4.
([2]) EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 242.
([3]) EFT nr. C 79 af 30. 3. 1992, s. 8.
([4]) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 19. Beslutningen er ændret ved beslutning 91/133/EØF (EFT nr. L 66 af 13. 3. 1991, s. 18).

▼B

Artikel 2

I dette direktiv anvendes definitionerne i artikel 2 i Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ([1]) efter omstændighederne.

Desuden forstås ved:

a) *smittet fjerkræ:* fjerkræ:

   — hos hvilket der officielt er konstateret aviær influenza i den i bilag I anførte betydning efter en undersøgelse foretaget af et autoriseret laboratorium, eller

   — hos hvilket der ved det andet og de følgende udbrud er konstateret kliniske symptomer eller post mortem-læsioner, som kan tilskrives aviær influenza;

b) *smittemistænkt fjerkræ:* fjerkræ, der har sådanne kliniske symptomer eller post mortem-læsioner, at der er begrundet mistanke om aviær influenza, eller hos hvilket der er påvist influenza-A-virus af undertype H5 eller H7;

c) *fjerkræ, som er mistænkt for at være inficeret:* fjerkræ, der kan have været direkte eller indirekte udsat for kontakt med det aviære influenza-virus, eller influenza-A-virus af undertype H5 eller H7;

d) *kompetent myndighed:* den kompetente myndighed som defineret i artikel 2, nr. 6, i direktiv 90/425/EØF ([2]);

e) *embedsdyrlæge:* dyrlæge udpeget af den kompetente myndighed.

Artikel 3

Medlemsstaterne sørger for, at mistanke om aviær influenza straks anmeldes til den kompetente myndighed.

Artikel 4

1. Når der på en bedrift findes fjerkræ, der mistænkes for at være smittet med aviær influenza, sørger medlemsstaterne for, at embedsdyrlægen straks iværksætter en undersøgelse for at få bekræftet eller afkræftet forekomsten af sygdommen; han skal navnlig udtage eller lade udtage de fornødne prøver til laboratorieundersøgelser.

2. Så snart mistanken om smitte er anmeldt, lader den kompetente myndighed bedriften stille under officielt tilsyn og foreskriver især:

a) at der skal foretages en optælling af alle kategorier fjerkræ på bedriften med angivelse for hver kategori af antallet af dyr, der er døde, antallet af dyr med kliniske symptomer og antallet af dyr uden kliniske symptomer. Optællingen skal ajourføres med tallene for de dyr, der er udruget eller døde i løbet af den periode, mistanken opretholdes; oplysningerne fra optællingen skal ajourføres og fremvises på forlangende og kan kontrolleres ved hvert besøg

b) at alt fjerkræ på bedriften skal holdes i dets respektive hus eller afsondres på et andet sted, hvor det kan isoleres og er uden kontakt med andre fugle

c) at al transport af fjerkræ fra og til bedriften er forbudt

d) at der kræves tilladelse fra den kompetente myndighed til:

   — at personer, andre dyr og køretøjer forlader eller kommer ind på bedriften

   — at fjerkrækød eller -kroppe, foder, materiel, affald, husdyrgødning, brugt strøelse og alt andet, der kan tænkes at overføre aviær influenza, forlader bedriften

([1]) EFT nr. L 303 af 31. 10. 1990, s. 6. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

([2]) EFT nr. L 224 af 18. 8. 1990, s. 29; Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/496/EØF (EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 56).

▼B

e) at æg ikke må forlade bedriften bortset fra æg, som sendes direkte til en autoriseret virksomhed, der er godkendt til at fremstille og/eller forarbejde ægprodukter i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 89/437/EØF ([1]), og som forsendes i overensstemmelse med en autorisation, der er meddelt af den kompetente myndighed; denne autorisation skal overholde kravene i bilag I

f) at der skal anvendes passende desinfektionsmidler ved fjerkræhusenes ind- og udgange og ved bedriftens ind- og udgange

g) at der skal foretages en epizootiologisk undersøgelse i henhold til artikel 7.

3. Indtil de officielle foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, er iværksat, skal ejeren eller den, som i sin varetægt har en fjerkræbesætning, som er mistænkt for at være ramt af sygdommen, træffe alle rimelige forholdsregler for at overholde stk. 2, med undtagelse af litra g).

4. Den kompetente myndighed kan lade enhver af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 2, omfatte andre bedrifter, hvis deres placering, geografiske beliggenhed eller kontakterne med den bedrift, hvor der er mistanke om sygdommen, giver anledning til mistanke om en eventuel kontamination.

5. De i stk. 1 og 2 omhandlede foranstaltninger ophæves først, når embedsdyrlægen har afkræftet mistanken om aviær influenza.

Artikel 5

1. Når der officielt er konstateret aviær influenza på en bedrift, sørger medlemsstaterne for, at den kompetente myndighed ud over de i artikel 4, stk. 2, omhandlede foranstaltninger kræver følgende foranstaltninger gennemført:

a) alt fjerkræ på bedriften aflives straks på stedet. Selvdødt fjerkræ eller fjerkræ, der er aflivet, og alle æg destrueres. Dette skal ske på en sådan måde, at der er mindst mulig risiko for, at sygdommen spredes

b) alle materialer og affald, såsom foder, strøelse og gødning, som kan være kontamineret, destrueres eller behandles på passende måde. Behandlingen, der skal foretages efter embedsdyrlægens instrukser, skal sikre, at eventuelt forekommende aviært influenza-virus destrueres

c) kød fra fjerkræ fra bedriften, som er slagtet inden for sygdommens formodede inkubationstid, findes i videst muligt omfang og destrueres

d) rugeæg, der er lagt i den formodede inkubationstid, og som er fjernet fra bedriften, findes og destrueres, og det fjerkræ, som allerede er klækket af disse æg, stilles under officielt tilsyn; konsumæg, der er lagt i den formodede inkubationstid, og som er fjernet fra bedriften, findes i videst muligt omfang og destrueres, medmindre de forudgående er blevet forskriftsmæssigt desinficeret

e) efter gennemførelsen af foranstaltningerne i litra a) og b) rengøres og desinficeres fjerkræhusene og deres omgivelser, transportkøretøjer og alt materiel, der kan tænkes at være inficeret, i overensstemmelse med artikel 11

f) der skal hengå mindst 21 dage efter gennemførelsen af foranstaltningerne i litra e), før der genindsættes fjerkræ på bedriften

g) der skal foretages en epidemiologisk undersøgelse i henhold til artikel 7.

2. Den kompetente myndighed kan lade de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, omfatte andre nærliggende bedrifter, hvis deres placering, ejendommenes geografiske beliggenhed eller kontakterne med

([1]) EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 87. Direktivet er ændret ved direktiv 89/662/EØF (EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989, s. 13).

▼B

den bedrift, hvor sygdommen er konstateret, giver anledning til mistanke om en eventuel infektion.

Artikel 6

1. Hvis en bedrift har to eller flere adskilte flokke, kan den kompetente myndighed på grundlag af kriterier, der fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 21, dispensere for kravene i artikel 5, stk. 1, for så vidt angår sunde flokke på en smitteramt bedrift, såfremt embedsdyrlægen har bekræftet, at arbejdsgangen på den pågældende virksomhed er således, at de er fuldstændigt adskilt hvad angår både anbringelse, pasning og fodring, således at viruset ikke kan spredes fra den ene flok til den anden.

Artikel 7

1. Den epidemiologiske undersøgelse skal omfatte:

— det tidsrum, hvori der kan være forekommet aviær influenza på bedriften

— sygdommens mulige oprindelse på bedriften og identifikation af andre bedrifter, hvor der findes fjerkræ, som kan være blevet smittet eller inficeret ad samme vej

— personer, fjerkræ og andre dyr, køretøjer, æg, kød og fjerkrækroppe og alt materiel eller materiale, som kan tænkes at have overført aviært influenza-virus til eller fra den pågældende bedrift.

2. Der nedsættes en krisegruppe, som skal koordinere alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at udrydde aviær influenza så hurtigt som muligt, og som skal foretage den epidemiologiske undersøgelse.

De almindelige bestemmelser for medlemsstaternes krisegrupper og Fællesskabets krisegruppe fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen.

Artikel 8

1. Hvis embedsdyrlægen har grund til at nære mistanke om, at en infektion kan være overført til fjerkræ på en given bedrift af personer, dyr eller køretøjer eller på enhver anden måde, sættes den pågældende bedrift under officiel kontrol i henhold til stk. 2.

2. Formålet med den officielle kontrol er straks at afsløre enhver mistanke om aviær influenza, at foretage en optælling og kontrollere overførslerne af fjerkræ samt eventuelt at iværksætte den i stk. 3 omhandlede foranstaltning.

3. Når en bedrift er under officiel kontrol i henhold til stk. 1 og 2, nedlægger den kompetente myndighed forbud mod, at fjerkræ forlader bedriften, medmindre det transporteres direkte til et slagteri under officiel kontrol med henblik på omgående slagtning. Inden en sådan tilladelse gives, skal embedsdyrlægen have foretaget en klinisk undersøgelse af fjerkræet, således at forekomst af aviær influenza på bedriften kan udelukkes. De i denne artikel nævnte flytningsrestriktioner indføres for en periode på 21 dage fra den sidste mulige infektionsdato; restriktionerne skal dog gælde i mindst syv dage.

4. Når den kompetente myndighed finder, at forholdene tillader det, kan den begrænse de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikel, til en del af bedriften og det fjerkræ, som befinder sig i denne del, såfremt dette fjerkræ har været huset, passet og fodret fuldstændig adskilt af særskilt personale.

Artikel 9

1. Når diagnosen aviær influenza er officielt bekræftet, sørger medlemsstaterne for, at den kompetente myndighed omkring den smitteramte bedrift afgrænser et iagttagelsesdistrikt med en minimumsradius på 3 km, som ligger i et overvågningsområde med en minimumsradius på 10 km. Ved afgrænsningen af distrikter og områder skal der tages hensyn til geografiske, administrative, økologiske og

▼B

epizootiologiske faktorer, der er relevante for aviær influenza, og til kontrolfaciliteterne.

2. De foranstaltninger, der anvendes i iagttagelsesdistriktet, skal omfatte:

a) identifikation af alle bedrifter, der holder fjerkræ i distriktet

b) regelmæssige besøg på alle bedrifter, der holder fjerkræ, en klinisk undersøgelse af dette fjerkræ, herunder om nødvendigt udtagning af prøver til laboratorieundersøgelse, idet der skal føres en fortegnelse over besøg og iagttagelser

c) fjerkræets forbliven i de dertil indrettede huse eller på et andet sted, hvor det kan isoleres

d) anvendelse af passende desinfektionsmidler ved bedrifternes ind- og udgange

e) kontrol med færdsel for så vidt angår personer, der håndterer fjerkræ, fjerkrækroppe og æg, og med køretøjer, der transporterer fjerkræ, fjerkrækroppe og æg, i distriktet; generelt er det forbudt at transportere fjerkræ undtagen i transit ad hovedfærdselsårer eller pr. jernbane ad hovedlinjerne

f) forbud mod, at fjerkræ og rugeæg forlader den bedrift, hvor det/de befinder sig, medmindre den kompetente myndighed har givet tilladelse til transport:

   i) af fjerkræ til omgående slagtning på et slagteri, som helst skal ligge i det smitteramte område, eller, hvis dette ikke kan lade sig gøre, til et andet slagteri, som den kompetente myndighed har udpeget uden for det smitteramte område. Kødet fra dette fjerkræ skal forsynes med det særlige hygiejnemærke, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 91/494/EØF ([1])

   ii) af daggamle kyllinger eller hønniker til en bedrift i overvågningsområdet, hvor der ikke findes noget andet fjerkræ. Bedriften sættes under officiel kontrol som omhandlet i artikel 8, stk. 2

   iii) af rugeæg til et rugeri, som er udpeget af den kompetente myndighed, idet æggene og emballagen skal desinficeres før afsendelsen. Den i nr. i), ii) og iii) omhandlede transport skal foregå direkte og under officiel kontrol. Den tillades kun, efter at embedsdyrlægen har foretaget en sundhedsundersøgelse på bedriften. De anvendte køretøjer skal rengøres og desinficeres før og efter brug

g) forbud mod fjernelse eller spredning af brugt strøelse og fjerkrægødning uden tilladelse

h) forbud mod skuer, markeder, udstillinger og anden sammenbringning af fjerkræ eller andre fugle.

3. Foranstaltningerne i iagttagelsesdistriktet ophæves tidligst 21 dage efter, at der er rengjort og desinficeret på den smitteramte bedrift i overensstemmelse med artikel 11. Iagttagelsesdistriktet indgår derefter i overvågningsområdet.

4. De foranstaltninger, der anvendes i overvågningsområdet, skal omfatte:

a) identifikation af alle bedrifter, der holder fjerkræ i området

b) kontrol af transport af fjerkræ og rugeæg i området

c) forbud mod at fjerkræ forlader området i de første 15 dage, medmindre det sendes direkte til et slagteri, som den kompetente myndighed har udpeget uden for overvågningsområdet. Kødet fra dette fjerkræ skal forsynes med det særlige hygiejnemærke, der er omhandlet i artikel 5 i direktiv 91/494/EØF

d) forbud mod at rugeæg bringes ud af overvågningsområdet, medmindre de bringes til rugerier, der er udpeget af den kompetente myndighed. Æggene og emballagen skal desinficeres før afsendelsen

([1]) EFT nr. L 268 af 24. 9. 1991, s. 35.

▼B

e) forbud mod, at brugt strøelse og fjerkrægødning bringes ud af området

f) forbud mod skuer, markeder, udstillinger og anden sammenbringning af fjerkræ eller andre fugle

g) forbud mod transport af fjerkræ bortset fra transit ad hovedfærdselsårer eller pr. jernbane ad hovedlinjerne, jf. dog bestemmelserne i litra a) og b).

5. Foranstaltningerne i overvågningsområdet ophæves tidligst 30 dage efter, at der er rengjort og desinficeret på den smitteramte bedrift i overensstemmelse med artikel 11.

6. Hvis iagttagelsesdistrikterne eller overvågningsområderne ligger på flere medlemsstaters område, samarbejder de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om at afgrænse de i stk. 1 omhandlede distrikter og områder. Om nødvendigt afgrænses iagttagelsesdistriktet og overvågningsområdet dog efter fremgangsmåden i artikel 21.

Artikel 10

Medlemsstaterne sørger for:

a) at den kompetente myndighed fastsætter nærmere bestemmelser, der gør det muligt at spore transporter af æg og fjerkræ

b) at fjerkræejeren eller den, der på hans vegne fører tilsyn med besætningen, efter anmodning fra den kompetente myndighed giver oplysning om, om fjerkræ og æg er modtaget på eller afsendt fra bedriften

c) at enhver, der beskæftiger sig med transport af eller handel med fjerkræ og æg, kan give den kompetente myndighed oplysninger om flytningen af det fjerkræ og de æg, der er blevet transporteret eller afsat, og fremlægge alle enkeltheder i forbindelse med disse oplysninger.

Artikel 11

Medlemsstaterne sørger for:

a) at desinfektionsmidler og koncentrationer heraf er officielt godkendt af den kompetente myndighed

b) at rengøringen og desinfektionen foretages under officiel kontrol i overensstemmelse med:

i) embedsdyrlægens instrukser

ii) den fremgangsmåde, der skal anvendes ved rengøring og desinfektion af en smitteramt bedrift, jf. bilag II.

Artikel 12

Prøveudtagninger og laboratorieundersøgelser til påvisning af aviært influenza-virus foretages i henhold til bilag III.

Artikel 13

Medlemsstaterne sørger for, at den kompetente myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger for at underrette alle i iagttagelsesdistriktet og overvågningsområdet om de gældende restriktioner og træffer alle de dispositioner, der er nødvendige for at sikre, at de pågældende foranstaltninger iværksættes.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sørger for, at der i hver medlemsstat udpeges:

a) et nationalt laboratorium, der har faciliteter og specialuddannet personale til at kunne vurdere influenzavirusisolaters patogenicitet i overensstemmelse med bilag III, kapitel 7, og identificere influenza-A-vira af undertype H5 eller H7

▼B

b) et nationalt laboratorium, der skal teste de reagenser, som de regionale diagnoselaboratorier anvender

c) et nationalt institut eller laboratorium, der kan afprøve godkendte vacciner med henblik på at bekræfte, at de er i overensstemmelse med specifikationerne i markedsføringstilladelsen.

2. De nationale laboratorier, der er nævnt i bilag IV, er ansvarlige for at koordinere normer og diagnosemetoder, anvendelse af reagenser og testning af vacciner.

3. De nationale laboratorier, der er anført i bilag IV, er ansvarlige for at koordinere de normer og diagnosemetoder, der er fastsat på hvert laboratorium, der diagnosticerer aviær influenza i medlemsstaten. Med henblik herpå:

a) kan de levere diagnosereagenser til de nationale laboratorier

b) skal de kontrollere kvaliteten af alle diagnosereagenser, der anvendes i medlemsstaten

c) skal de med regelmæssige mellemrum foranstalte sammenlignende undersøgelser

d) skal de opbevare isolater af aviært influenza-virus fra tilfælde, der er bekræftet i medlemsstaten

e) skal de bekræfte positive resultater, som de regionale diagnoselaboratorier er nået frem til.

4. De nationale laboratorier, der er anført i bilag IV, samarbejder med EF-referencelaboratoriet, der er omhandlet i artikel 15.

Artikel 15

EF-referencelaboratoriet for aviær influenza er anført i bilag V. Dette laboratoriums beføjelser og opgaver fastlægges efter bestemmelserne i nævnte bilag, jf. dog bestemmelserne i beslutning 90/424/EØF, særlig artikel 28 heri.

Artikel 16

Vaccination mod aviær influenza med vacciner, der er godkendt af den kompetente myndighed, må kun finde sted som supplement til de bekæmpelsesforanstaltninger, der træffes, når sygdommen er brudt ud, og under iagttagelse af følgende bestemmelser:

a) beslutningen om at indføre vaccination for at supplere bekæmpelsesforanstaltningerne træffes af Kommissionen i samarbejde med den pågældende medlemsstat efter fremgangsmåden i artikel 21. Beslutningen skal især tage udgangspunkt i følgende kriterier:

   — koncentrationen af fjerkræ i det smitteramte område

   — hver enkelt vaccines egenskaber og sammensætning

   — regler for kontrol med distribution, opbevaring og anvendelse af vacciner

   — bestemmelse af de fjerkræarter og -kategorier, der kan eller skal vaccineres

   — de områder, hvor der kan eller skal vaccineres.

   Uanset første afsnit kan den pågældende medlemsstat efter meddelelse til Kommissionen imidlertid beslutte at foretage nødvaccination omkring udbrudsstedet, for så vidt grundlæggende fællesskabsinteresser ikke bringes i fare. Denne beslutning skal straks behandles i Den Stående Veterinærkomité efter fremgangsmåden i artikel 21

b) når en medlemsstat i overensstemmelse med litra a) får tilladelse til at nødvaccinere på en begrænset del af sit område, får det ingen indflydelse på den resterende del af områdets status under forudsætning af, at flytningsrestriktionerne for de vaccinerede dyr opretholdes i en periode, der fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 21.

▼B

Artikel 17

1. Hver medlemsstat udarbejder en katastrofeplan med angivelse af de nationale foranstaltninger, der skal træffes ved udbrud af aviær influenza.

Denne plan skal indeholde bestemmelser om adgang til faciliteter, udstyr, mandskab og alt andet materiel, som er nødvendigt for hurtigt og effektivt at kunne udrydde udbruddet.

2. Kriterierne for udarbejdelse af disse planer findes i bilag VI.

3. Senest seks måneder efter dette direktivs iværksættelse skal der forelægges planer for Kommissionen udarbejdet efter de i bilag IV nævnte kriterier.

4. Kommissionen gennemgår planerne for at afgøre, om de gør det muligt at nå det ønskede mål, og foreslår den pågældende medlemsstat eventuelle ændringer, som er nødvendige, navnlig for at sikre, at planerne er forenelige med de øvrige medlemsstaters.

Kommissionen godkender planerne, som eventuelt er ændret, efter fremgangsmåden i artikel 21.

Planerne kan siden ændres eller suppleres efter samme fremgangsmåde for at tage hensyn til udviklingen.

Artikel 18

1. Sagkyndige fra Kommissionen kan, for så vidt det er nødvendigt for en ensartet gennemførelse af dette direktiv, i samarbejde med de kompetente myndigheder foretage kontrol på stedet. De kan med henblik herpå ved kontrol af en repræsentativ procentdel af bedrifterne undersøge, om de kompetente myndigheder fører tilsyn med, om bedrifterne overholder dette direktiv. Kommissionen underretter medlemsstaterne om resultatet af kontrollen.

Den medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol, yder de sagkyndige al nødvendig støtte ved udførelsen af deres arbejde.

Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 21.

Artikel 19

De nærmere betingelser for Fællesskabets finansielle deltagelse i foranstaltninger i forbindelse med iværksættelsen af dette direktiv er fastlagt i beslutning 90/424/EØF.

Artikel 20

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, ændrer om nødvendigt bilagene på forslag af Kommissionen, navnlig for at tage hensyn til udviklingen inden for forskning og diagnosemetoder.

▼M1

Artikel 21

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed nedsat ved artikel 58 i forordning (EF) nr. 178/2002 ([1]).

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF ([2]).

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 22

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1992. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

TILLADELSE TIL AT FJERNE ÆG FRA EN BEDRIFT, DER ER OMFATTET AF BETINGELSERNE I ARTIKEL 4, STK. 2, LITRA E), I DETTE DIREKTIV

Den tilladelse, den kompetente myndighed udsteder med henblik på transport af æg fra en bedrift, der er under mistanke, og som er underlagt bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, litra e), til en autoriseret virksomhed, der fremstiller og behandler ægprodukter i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i direktiv 89/437/EØF, i det følgende benævnt den udpegede virksomhed, skal opfylde følgende betingelser:

1) for at kunne forlade bedriften skal æggene:

   a) opfylde bestemmelserne i kapitel IV i bilaget til direktiv 89/437/EØF

   b) sendes direkte fra bedriften til den udpegede virksomhed; hver sending skal inden afsendelsen forsegles af den for bedriften ansvarlige embedsdyrlæge og skal forblive forseglet under hele transporten til den udpegede virksomhed

2) den for bedriften ansvarlige embedsdyrlæge underretter den myndighed, der er ansvarlig for den udpegede virksomhed, om, at æggene vil blive sendt

3) den myndighed, der er ansvarlig for den udpegede virksomhed, sikrer sig:

   a) at de æg, der er nævnt i punkt 1, litra b), holdes adskilt fra andre æg, så snart de ankommer, og indtil de er behandlet

   b) at skallerne på disse æg betragtes som et højrisikostof i henhold til artikel 2, stk. 2, i direktiv 90/667/EØF ([1]) og behandles i henhold til kravene i afsnit II i nævnte direktiv

   c) at emballagen, de køretøjer, der anvendes til transport af de æg, der er nævnt i punkt 1, litra b), samt alle de steder, som æggene kommer i kontakt med, rengøres og desinficeres på en sådan måde, at alt aviær influenza-virus tilintetgøres

   d) at den for bedriften ansvarlige embedsdyrlæge underrettes om forsendelser af behandlede æg.

([1]) EFT nr. L 363 af 27. 12. 1990, s. 51.

▼B

BILAG II

RENGØRING OG DESINFICERING AF EN ANGREBET BEDRIFT

I. **Indledende rengøring og desinficering**

a) Så snart fjerkrækroppene er fjernet med henblik på bortskaffelse, sprøjtes de dele af ejendommen, hvor fjerkræet har været huset, og eventuelle andre bygningsafsnit, gårde osv., som er forurenet under nedslagning eller obduktion, med desinfektionsmidler, der er godkendt til brug efter artikel 11 i dette direktiv.

b) Væv fra fjerkræ og æg, som kan have forurenet bygninger, gårde, værktøj osv., opsamles omhyggeligt og bortskaffes sammen med fjerkrækroppene.

c) Det anvendte desinfektionsmiddel skal forblive på den behandlede overflade i mindst 24 timer.

II. **Endelig rengøring og desinficering**

a) Fedt og snavs fjernes fra alle overflader ved anvendelse af et affedtningsmiddel, og overfladerne vaskes med vand.

b) Efter vask med vand som beskrevet i litra a) sprøjtes der igen med et desinfektionsmiddel.

c) Efter syv dages forløb behandles lokalerne med et affedtningsmiddel, skylles med koldt vand, sprøjtes med et desinfektionsmiddel og skylles igen med vand.

d) Gødning og brugt strøelse skal behandles efter en metode, som sikrer, at viruset dræbes. Denne metode skal omfatte en af følgende fremgangsmåder:

i) brænding eller dampbehandling ved en temperatur på 70º C

ii) nedgravning til en dybde, som gør, at utøj og vilde fugle ikke kan komme i kontakt hermed

iii) opstakning og oversprøjtning (hvis det er nødvendigt for at fremskynde gæringsprocessen) og dækning for at fastholde varmen, så der opnås en temperatur på 20º C, og forblive dækket i 42 dage, således at utøj og vilde fugle ikke kan komme i kontakt hermed.

▼B

BILAG III

DIAGNOSEMETODER TIL BEKRÆFTELSE OG DIFFERENTIAL-DIAGNOSTICERING AF AVIÆR INFLUENZA

Følgende metoder til isolering og karakterisering af aviær influenza-vira betragtes som retningslinjer og minimumsforanstaltninger ved diagnosticering af sygdommen.

Med henblik på anvendelsen af diagnosemetoderne til bekræftelse og differentialdiagnosticering af aviær influenza forstås ved:

»aviær influenza« en fjerkræinfektion, der forårsages af influenza-A-virus med et intravenøst patogenicitetsindeks hos seks uger gamle kyllinger på over 1,2, eller infektion med influenza-A-vira af undertype H5 eller H7, for hvilke nucleotidsekvensen har vist, at der på hæmagglutininets kløvningssted er flerbasiske aminosyrer.

KAPITEL 1

Prøveudtagning og behandling af prøver

1. *Prøver*

   Svaberprøver fra kloakken (eller faeces) og luftrøret hos syge fugle; faeces eller tarmindhold, hjernevæv, luftrør, lunger, lever, milt og andre synligt angrebne organer fra nyligt døde fugle.

2. *Behandling af prøver*

   De i punkt 1 nævnte organer og væv kan samles, men det er vigtigt, at fækalt materiale behandles for sig. Svaberprøverne anbringes i så meget antibiotisk væske, at de er helt nedsænket. Faecesprøver og organprøver homogeniseres (i en lukket blender eller ved hjælp af pistil og morter og sterilt sand) i antibiotisk væske til en suspension på 10—20 % w/v i væsken. Suspensionerne henstår i ca. to timer ved rumtemperatur (eller i længere tid ved 4º C) og klares derpå ved centrifugering (f.eks. 800—1 000 % g i ti minutter).

3. *Antibiotisk væske*

   Forskellige laboratorier har med held anvendt forskellige former for antibiotisk væske, og nationale laboratorier vil kunne rådgive for det pågældende land. Der kræves høje antibiotikakoncentrationer til faecesprøver. En typisk blanding er: 10 000 enheder penicillin, 10 mg streptomycin, 0,25 mg gentamycin og 5 000 enheder mycostatin pr. ml phosphatbufferet saltopløsning (PBS). Disse mængder kan reduceres indtil fem gange til væv og svaberprøver fra luftrør. Til kontrol af Chlamydia-organismer kan der tilsættes 50 mg oxytetracyclin pr. ml. Ved tilberedningen af væsken er det påkrævet, at pH kontrolleres, efter at der er tilsat antibiotika, og justeres til pH 7,0—7,4.

KAPITEL 2

Virusisolering

Virusisolering i befrugtede hønseæg

Den klarede supernatant inokuleres i mængder på 0,1—0,2 ml i allantoishulen på mindst fire befrugtede hønseæg, som er blevet ruget i 8—10 dage. Ideelt bør disse stamme fra en SPF-flok, men hvis dette ikke er muligt, kan der anvendes æg fra en flok, der påviseligt er fri for antistoffer mod aviær influenza. De inokulerede æg inkuberes ved 37º C og lyses dagligt. Æg med døde eller døende fostre nedkøles til 4º C, og allantois-/ amnionvæskerne undersøges for hæmagglutinerende egenskaber. Seks dage efter inokulationen nedkøles og afprøves resterende æg på samme måde. Hvis der ikke konstateres nogen hæmagglutination, gentages fremgangsmåden med ufortyndet allantois-/ amnionvæske fra primærpassagen som inokulat.

Hvis der konstateres hæmagglutination, bør det ved dyrkning undersøges, om der forekommer bakterier. Forekommer der bakterier, kan væskerne passeres gennem et 450 nm membranfilter, tilsættes yderligere antibiotika og inokuleres i befrugtede æg som anført ovenfor.

▼B

KAPITEL 3

Differentialdiagnosticering

1. *Foreløbig differentering*

Det er vigtigt, at der så hurtigt som muligt iværksættes foranstaltninger for at begrænse udbredelsen af virus, og de regionale laboratorier bør derfor ud over Newcastle disease-virus kunne identificere isolerede hæmagglutinerende vira som influenzavira af undertype H5 eller H7. De hæmagglutinerende væsker bør anvendes til en hæmagglutinationshæmningsprøve som beskrevet i kapitel 5 og 6. Positiv hæmning, dvs. 2^4 eller derover, med polykionale antisera, der er specifikke for influenza A af undertype H5 eller H7 og har en titer på mindst 2^9, kan anvendes som foreløbig identifikation, således at der kan indføres foreløbige bekæmpelsesforanstaltninger.

2. *Bekræftende identifikation*

Da der findes 13 hæmagglutinundertyper og ni neuraminidaseundertyper af influenzavira og forekommer variationer inden for hver af dem, er det hverken muligt eller rentabelt, at hvert enkelt nationalt laboratorium opbevarer antisera, der gør det muligt at foretage en fuldstændig antigenkarakterisering af influenzaisolater. De nationale laboratorier bør dog:

i) bekræfte, at isolatet er et influenza-A-virus ved hjælp af en immunodobbeltdiffusionsprøve til påvisning af gruppeantigen som beskrevet i kapitel 9 (immunofluorescens eller Elisa til påvisning af gruppeantigener kan benyttes, hvis det nationale laboratorium foretrækker det)

ii) afgøre, hvorvidt isolatet er af undertype H5 eller H7

iii) foretage en intravenøs patogenicitetsindeksprøve på seks uger gamle kyllinger som beskrevet i kapitel 7. Intravenøse patogenicitetsindeks på over 1,2 er ensbetydende med forekomst af virus, der kræver komplet iværksættelse af bekæmpelsesforanstaltninger (det ville være nyttigt, hvis de nationale laboratorier også udførte prøver til bestemmelse af et isolats evne til plaquedannelse i cellekulturer som angivet i kapitel 8).

De nationale laboratorier bør omgående indsende alle isolater af aviær influenza og af undertype H5 og H7 til EF-referencelaboratoriet med henblik på en fuldstændig karakterisering.

3. *Yderligere typebestemmelse og karakterisering af isolater*

EF-referencelaboratoriet bør have tilsendt alle hæmagglutinerende vira fra de nationale laboratorier til yderligere antigene og genetiske undersøgelser for at opnå større forståelse af sygdommen(e)s epizootiologi i Fællesskabet i overensstemmelse med EF-referencelaboratoriets beføjelser og opgaver.

Derudover skal EF-referencelaboratoriet foretage en fuldstændig antigentypebestemmelse af alle modtagne influenzavira. For H5- og H7-vira, som ikke har intravenøse patogenicitetsindeks på over 1,2, skal der også foretages bestemmelse af hæmagglutiningenets nulceotidsekvens for at afgøre, om der på hæmagglutininproteinets kløvningssted er flerbasiske aminosyrer. Vira med flerbasiske aminosyrer på kløvningsstedet kræver selv med lave patogenicitetsindeks, at alle bekæmpelsesforanstaltninger mod aviær influenza iværksættes.

KAPITEL 4

Serologiske prøver til påvisning af virusantistoffer mod aviær influenza

1. Under udryddelsesprogrammer, hvor H-undertypen af det sygdomsfremkaldende virus allerede er kendt, eller ved at anvende det homologe virus som antigen kan der foretages en serologisk undersøgelse for tegn på smitte ved hjælp af H1-prøver som beskrevet i kapitel 5 og 6.

Hvis hæmagglutininundertypen ikke er bekendt, kan der konstateres smitte med influenza-A-vira ved påvisning af antistoffer, der er rettet mod de gruppespecifikke antigener.

Til dette formål kan der enten anvendes en immunodobbeltdiffusionsprøve (som beskrevet i kapitel 9) eller en Elisa-prøve (et problem med Elisa er prøvens værtsspecificitet, da den afhænger af påvisningen af værtsimmunoglobuliner). Vandfugle giver sjældent positive resultater ved immunodobbeltdiffusionsprøver, og medmindre undertypen er kendt, er det sandsynligvis kun muligt at undersøge sådanne fugle for tilstedeværelsen af antistoffer mod undertype H5 og H7.

▼B

2. a) *Prøver*

Der tages blodprøver af alle fugle, hvis flokken er på under 20, og af 20 fugle fra større flokke. (Dette giver 99 % sandsynlighed for at påvise mindst et positivt serum, hvis 25 % eller derover af flokken er positiv, uanset flokkens størrelse). Blodet skal have lov til at koagulere, og der udtages serum til undersøgelse.

b) *Undersøgelse for antistoffer*

De enkelte serumprøver undersøges for deres evne til at hæmme influenzavirushæmagglutinerende antigen i standardhæmagglutinationshæmningsprøver som beskrevet i kapitel 6.

Der er nogen uenighed om, hvorvidt der bør anvendes 4 eller 8 hæmagglutininenheder til HI-prøven. Der ser ud til, at begge muligheder er anvendelige, og at det bør overlades til de nationale laboratorier at træffe et valg.

Det valgte antigen er imidlertid afgørende for, på hvilket niveau et serum anses for positivt: med 4 HAU er et serum positivt ved en titer på 2^4 eller derover, med 8 HAU er et serum positivt ved en titer på 2^3 eller derover.

KAPITEL 5

Hæmagglutinationsprøve (HA-prøve)

Reagenser

1. Isotonisk saltopløsning bufferet med phosphat (0,05M) til pH 7,0—7,4. (PBS).
2. Røde blodlegemer udtaget og blandet fra mindst tre SPF-kyllinger (hvis de ikke findes, kan der bruges blod fra fugle, der regelmæssigt undersøges, og som påviseligt er fri for antistoffer mod aviær influenza) anbringes i en tilsvarende mængde Alsevers-opløsning. Blodlegemerne vaskes tre gange i PBS, før de anvendes. Til den alternative prøve anbefales en 1 %-suspension (pakkede celler v/v) i PBS.
3. EF-referencelaboratoriet vil levere eller anbefale H5- og H7-vira med ringe virulens som standardantigener.

Fremgangsmåde

1. Der afpipetteres 0,025 ml PBS i hvert hul på en plastikmikrotiterplade (der bør anvendes huller med V-bund).
2. Der anbringes 0,025 ml virussuspension (dvs. allantoisvæske) i det første hul.
3. Med mikro-diluter fremstilles to-folds fortyndinger (1:2 til 1:4096) af virus i de følgende huller.
4. Der afpippeteres yderligere 0,025 ml PBS i hvert hul.
5. Der tilsættes 0,025 ml 1 %-suspension af røde blodlegemer i hvert hul.
6. Indholdet blandes ved let banken på pladen, og den anbringes ved 4º C.
7. Pladerne aflæses 30—40 minutter senere, når blodlegemerne i kontrolhullerne har sænket sig. Aflæsningen foretages ved at holde pladen skråt og kontrollere, om de (sænkede) røde blodlegemer løber i dråbeform (langs bunden) eller ej. Blodlegemer i huller uden agglutination bør fylde med samme hastighed som kontrolblodlegemerne uden virus.
8. HA-titeren er den største fortynding, der forårsager agglutination af de røde blodlegemer. Denne fortynding kan betragtes som indeholdende en HA-enhed (HAU). HA-titeren kan bestemmes mere nøjagtigt, ved at der udføres HA-prøver på virus fra et smalt spektrum af indledende fortyndinger, dvs. 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 mv. Dette anbefales til en nøjagtig tilberedning af antigen til hæmagglutinations-hæmningsprøver (kapitel 6).

KAPITEL 6

Hæmagglutinations-hæmningsprøve (HI-prøve)

Reagenser

1. Phosphatbufferopløsning (PBS).
2. Virusholdig allantoisvæske fortyndet med PBS, således at den indeholder 4 eller 8 HAU pr. 0,025 ml.
3. 1 %-suspension af røde blodlegemer fra kyllinger.

▼B

4. Negativt kontrolkyllingeserum.

5. Positivt kontrolserum.

Fremgangsmåde

1. Der afpipetteres 0,025 ml PBS i alle hullerne på en plastmikrotiterplade (huller med V-bund).

2. Der anbringes 0,025 ml serum i det første hul på pladen.

3. Med mikro-diluter fremstilles to-folds fortyndinger af serum i de følgende huller.

4. Der tilsættes 0,025 ml fortyndet allantoisvæske, som indeholder 4 eller 8 HAU.

5. Indholdet blandes ved let banken på pladen, og den anbringes ved 4º C i mindst 60 minutter eller ved rumtemperatur i mindst 30 minutter.

6. Der tilsættes 0,025 ml 1 %-suspension af røde blodlegemer i alle huller.

7. Indholdet blandes ved en let banken på pladen, og den anbringes ved 4º C.

8. Pladerne aflæses efter 30—40 minutter, når kontrolblodlegemerne har sænket sig. Dette gøres ved at holde pladen skråt og kontrollere, om de (sænkede) røde blodlegemer løber i dråbeform (langs bunden) med samme hastighed som kontrolhullerne, der kun indeholder røde blodlegemer (0,025 ml) og PBS (0,05 ml).

9. HI-titeren er den største fortynding af antiserum, der forårsager fuldstændig hæmning af 4 eller 8 enheder virus (hver prøveopsætning bør omfatte en HA-titrering til bekræftelse af, at der er det ønskede indhold af HAU).

10. Resultaterne er kun gyldige, hvis der opnås en titer på under 2^3 med 4 HAU eller 2^2 med 8 HAU med det negative kontrolserum og en titer, der ligger inden for én fortynding fra det positive kontrolserum kendte titer.

KAPITEL 7

Intravenøst patogenicitetsindeks (IVPI)

1. Inficeret allantoisvæske fra det lavest mulige niveau, helst fra den oprindelige isolering uden udvælgelse, fortyndes 1:10 i steril isotonisk saltopløsning.

2. 0,1 ml fortyndet virus indsprøjtes intravenøst i ti seks uger gamle kyllinger (det skal være SPF kyllinger).

3. Kyllingerne undersøges med 24 timers mellemrum i ti dage.

4. Ved hver observation gives der hver kylling point. 0 = normal, 1 = syg, 2 = meget syg, 3 = død.

5. Resultaterne registreres og indekset beregnes som vist i det følgende eksempel:

Kliniske symptomer	Dag efter indsprøjtning										I altpoint
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Normal	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	12 × 0 = 0
Syg	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6 × 1 = 6
Meget syg (*)	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6 × 2 = 12
Død	0	2	6	8	10	10	10	10	10	10	76 × 3 = 228
											I alt = 246

Indekset er gennemsnitligt antal point pr. kylling pr. observation $= \frac{246}{100} = 2,46$

(*) Dette skal være en subjektiv klinisk bedømmelse, men det vil normalt indebære, at der er tale om fugle, som udviser mere end et af følgende symtomer: respiratorisk insufficiens, depression, diarré, cyanose af blottet hud eller kødlapper, ødemer i hoved, tegn på nervøsitet.

▼B

KAPITEL 8

Vurdering af evne til plaquedannelse

1. Det er normalt bedst at anvende flere fortyndinger af virus for at være sikker på, at der er et optimalt antal plaque til stede på pladen. Tifoldsfortyndinger indtil 10^{-7} i PBS skulle være tilstrækkeligt.

2. Konfluerende monolag af kyllingefosterceller eller en passende cellelinje (Madin-Darby bovin nyre f.eks.) tilberedes i petriskåle med en diameter på 5 cm.

3. 0,2 ml af hver virusfortynding tilsættes i to petriskåle, og virus får lov til at absorbere i 30 minutter.

4. Efter at de inficerede celler er blevet vasket tre gange med PBS, dækkes de med det relevante substrat, der indeholder 1 % w/v agar eventuelt med 0,01 mg/ml trypsin; det er vigtigt, at der ikke tilsættes noget serum til dæksubstratet.

5. Efter 72 timers inkubation ved 37º C skulle der være dannet tilstrækkeligt store plaque. De ses bedst ved, at agardækket fjernes og cellemonolaget farves med krystalviolet (0,5 % w/v) i 25 % v/v ethanol.

6. Alle vira skulle give tydelige plaque, når de inkuberes med trypsin i dæklaget. Når der ikke er trypsin i dæklaget, er det kun vira, som er virulente for kyllinger, som danner plaque.

KAPITEL 9

Immunodobbeltdiffusion

Den foretrukne metode til påvisning af tilstedeværelsen af influenza-A-virus er at vise forekomsten af nucleocapsid- eller matrixantigenerne, som er fælles for alle influenza-A-vira. Det foregår normalt ved hjælp af immunodobbeltdiffusionsprøver med koncentrerede viruspræparater eller ekstrakter af inficerede chlorioallantoismembraner.

Egnede præparater af koncentreret virus kan fremstilles ved simpel hurtig centrifugering af inficeret allantoisvæske og sprængning af virus for at frigøre de indre nucleocapsis- og matrixantigener ved behandling med rensemidlet natriumlauroylsarcosinat. Der kan også foretages syrefældning ved tilsætning af 1N HCL til inficeret allantoisvæske til et slut-pH på 3,5—4,0, nedkøling i mindst en time ved 0º C og centrifugering ved 1 000 g i ti minutter.

Supernatanten kan kasseres, og det virusholdige bundfald kan genopslemmes i det mindst mulige rumfang glycin-sarcosyl buffer (1 % natriumlauroylsarcosinat tilsat 0,5M glycin til pH 9,0). Disse tilberedninger indeholder både nucleocapsis- og matrixantigener.

Beard (1970) beskrev tilberedningen af nucleocapsidrige antigener af chlorioallantoismembraner fra inficerede æg. Denne metode omfatter: fjernelse af chlorioallantoismembranerne fra inficerede hæmagglutininpositive æg, formaling eller homogenisering af membranerne, frysning og optøning tre gange efterfulgt af centrifugering ved 1 000 g i ti minutter. Klumpen af faste bestanddele kasseres, og supernatanten kan efter behandling med 0,1 % formalin anvendes som antigen.

Begge disse antigener kan anvendes i immunodobbeltdiffusionsprøver ved brug af 1 % agarosegeler eller agargeler indeholdende 8,0 % natriumchlorid med pH indstillet til 7,2 med 0,1M phosphatbuffer. Et influenza-A-virus bekræftes ved, at testantigen og et kendt positivt antigen sammen med et kendt positivt antiserum danner sammenfaldende precipitinlinjer.

▼B

BILAG IV

LISTE OVER NATIONALE LABORATORIER FOR AVIÆR INFLUENZA

Belgien	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Danmark	Statens Veterinære Serumlaboratorium, Afdeling for Fjerkræsygdomme Hangøvej 2, DK-8200 Århus N
Tyskland	Institut für Kleintierzucht der Bundesforschungsanstalt für Landwirtschaft Braunschweig-Völkenrode, Postfach 2 80, D-3100 Celle
Frankrig	Centre National d'Études Vétérinaires et Alimentaires — Laboratoire Central de Recherches Avicoles et Porcines BP 53, F-22440 Ploufragan
Grækenland	Institute of Injections and Parasitological Diseases 66, 26th October Street, GR-54627 Thessaloniki
Irland	Veterinary Research Laboratory Abbotstown, Castleknock, IRL-Dublin 15
Italien	Istituto Patologie Aviaire, Facoltà di Medicina Veterinaria, Università di Napoli via Aniezzo, Falcone 394, I-80127 Napoli F Delpino 1
Luxembourg	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Nederlandene	Centraal Diergeneeskundig Institut, Vestiging Virologie Hourtibweg 39, NL-8221 RA Lelystad
Portugal	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica 701, P-1500 Lisboa
Spanien	Centro Nacional de Referencia para la Peste Aviar es el Laboratorio Nacional de Sanidad y Producción Animal de Barcelona Zona Franca Circunvalación-Tramo 6, Esquina Calle 3, E-Barcelona
Det Forenede Kongerige	Central Veterinary Laboratory New Haw, UK-Weybridge, Surrey KT15 3NB
▼A1 Østrig	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung, Wien-Hetzendorf
Finland	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki — Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Sverige	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
▼A2 Den Tjekkiske Republic	Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 24/136, 165 03 Praha 6
Estland	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn
Cypern	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services CY-1417 Nicosia)

▼A2

Letland	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litauen	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J.Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Ungarn	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., H-1581 Budapest
Malta	Istituto Zooprofilatico Sperimentale delle Venezie, Padova, Italy
Polen	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Slovenien	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Slovakiet	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-96086 Zvolen

▼B

BILAG V

EF-REFERENCELABORATORIET FOR AVIÆR INFLUENZA

Laboratoriets navn:

Central Veterinary Laboratory
New Haw
Weybridge
Surrey KT 15 3 NB
Det Forenede Kongerige

EF-referencelaboratoriet for aviær influenza har følgende beføjelser og opgaver:

1) i samråd med Kommissionen koordinere metoderne til diagnosticering af aviær influenza i medlemsstaterne, især ved:

   a) bestemmelse, opbevaring og udlevering af stammer af aviær influenza-virus med henblik på serologiske prøver og fremstilling af antiserum

   b) udlevering af referencesera og andre referenceagenser til de nationale referencelaboratorier med henblik på standardisering af de prøver og reagenser, der anvendes i de enkelte medlemsstater

   c) oprettelse og opbevaring af en samling stammer og isolater af aviær influenza-virus

   d) foranstaltning med regelmæssige mellemrum af sammenlignende undersøgelser på fællesskabsplan af fremgangsmåder ved diagnosticering

   e) indsamling og sammenholdelse af data og oplysninger vedrørende de diagnosticeringsmetoder, der anvendes, og resultaterne af de prøver, der udføres i Fællesskabet

   f) karakterisering af isolater af aviær influenza-virus ved hjælp af de mest avancerede metoder for at opnå større viden om aviær influenza-epizootiologi

   g) tilsyn med situationens udvikling i hele verden for så vidt angår overvågning, epizootiologi og forebyggelse af aviær influenza

   h) opretholdelse af en ekspertise vedrørende aviær influenza-virus og andre berørte vira, så der kan foretages en hurtig differentialdiagnosticering

   i) opbygning af et indgående kendskab til fremstilling og anvendelse af immunologiske veterinærlægemidler, som anvendes til at udrydde og bekæmpe aviær influenza

2) yde aktiv støtte til identificering af udbrudssteder for aviær influenza i medlemsstaterne ved hjælp af undersøgelse af de virus-isolater, der fremsendes til bekræftelse af diagnosen, karakterisering og epizootiologiske undersøgelser. Laboratoriet bør især kunne analysere nucleotidsekvensen, så det bliver muligt at bestemme aminosyresekvensen ved kløvningsstedet for hæmagglutininet i influenza-vira af undertype H5 eller H7;

3) lette uddannelse eller omskoling af eksperter i laboratoriediagnosticering med henblik på harmonisering af diagnosticeringsteknikkerne i hele Fællesskabet.

▼B

BILAG VI

MINIMUMSKRITERIER FOR BEREDSKABSPLANER

Beredskabsplaner skal mindst omfatte følgende:

1) Oprettelse af et krisecenter på landsplan, som skal koordinere alle bekæmpelsesforanstaltninger i den pågældende medlemsstat.

2) En fortegnelse over lokale sygdomsbekæmpelsescentre med tilstrækkelige faciliteter til at koordinere sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger på lokalt plan.

3) Detaljerede oplysninger om det personale, der medvirker i bekæmpelsesforanstaltningerne, samt dets kvalifikationer og ansvar.

4) Alle lokale sygdomsbekæmpelsescentre skal være i stand til hurtigt at komme i kontakt med personer eller organisationer, der direkte eller indirekte er involveret i et udbrud.

5) Der skal forefindes udstyr og materiale, så sygdomsbekæmpelsesforanstaltninger kan gennemføres på rette vis.

6) Der skal foreligge detaljerede instrukser om, hvilke forholdsregler, herunder fjernelse af døde dyr, der skal træffes i tilfælde af mistanke om eller bekræftelse af smitte eller kontaminering.

7) Der skal udarbejdes uddannelsesprogrammer for at vedligeholde og udvikle færdigheder i det praktiske arbejde og administrative procedurer.

8) Diagnoselaboratorier skal have faciliteter til obduktioner, nødvendig kapacitet til serologi, histologi osv. og skal vedligeholde færdighederne i hurtigdiagnosticering (med henblik herpå skal der træffes arrangementer for hurtig forsendelse af prøver).

9) Der skal foreligge detaljer om den mængde vaccine mod aviær influenza, der skønnes krævet i tilfælde af genindførelse af nødvaccination.

10) Der skal træffes bestemmelser for at sikre det nødvendige retsgrundlag for beredskabsplanernes gennemførelse.